

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31893/2023
18.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Зорице Булајић, Весне Станковић, Јелице Бојанић Керкез и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... , чији је пуномоћник Светислав Величковић, адвокат из ... , против туженог „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Београд, Огранак „Електродистрибуција“ Ниш, чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 2515/23 од 05.09.2023. године, у седници одржаној 18.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 2515/23 од 05.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 2515/23 од 05.09.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу П 700/22 од 12.12.2022. године, исправљеним решењем истог суда П 700/22 од 07.02.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужени сметао тужиоца као корисника бројила на тај начин што је 16.07.2018. године тужиоцу обуставио испоруку електричне енергије демонтажом бројила, те је наложено туженом да одмах без одлагања успостави пређашње стање враћањем електричног бројила и истом обезбеди несметано коришћење електричне енергије, као и да се тужени убудуће уздржава од сметања државине тужиоца као корисника бројила поступањем на овај или сличан начин. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 323.300,00 динара са каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 2515/23 од 05.09.2023. године, ставом првим изреке, преиначено је решење првостепеног суда, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је тужени сметао тужиоца као корисника бројила на тај начин што је 16.07.2018. године тужиоцу обуставио испоруку електричне енергије демонтажом бројила те да се наложи туженом да одмах без одлагања успостави пређашње стање враћањем електричног бројила и истом обезбеди

несметано коришћење електричне енергије, као и да се тужени убудуће уздржава од сметања државине тужиоца као корисника бројила поступањем на овај или сличан начин. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 270.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка од 36.800,00 динара, док је ставом четвртим изреке одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажним решењем одлучено је о захтеву тужиоца за заштиту од сметања државине, тако што је одбијен, као неоснован, захтев тужиоца, уз примену одговарајућих одредаба материјалног права, Закона о основама својинскоправних односа, који се примењује на тужбене захтеве у овој врсти спорова, па Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној.

Сходно напред наведеном, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, примени члана 404. став 1. ЗПП, јер из напред изнетог следи да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 452. став 5. ЗПП, прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена. Како се у конкретном случају ревизијом побија одлука донета у парници због сметања државине, то је ревизија тужиље недозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Са напред наведених разлога, примени члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић